

Sygn. akt IV U 1189/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 czerwca 2015r. w S.

odwołania M. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 6 października 2014 r. Nr (...)

w sprawie M. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala M. L. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 lipca 2014r. do 31 grudnia 2016r.

Sygn. akt IV U 1189/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy M. L. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji wskazano, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 12 września 2014 r. ustaliła u wnioskodawcy częściową niezdolność do pracy, jednocześnie wyjaśniając, iż powstała ona 16 marca 2014 r. Odmawiając prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy organ rentowy powołał się na okoliczność, że niezdolność do pracy powstała po upływie 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, a także podniósł, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganych 5 lat składkowych i nieskładkowych w ostatnim 10-leciu przed dniem zgłoszenia wniosku lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożył M. L., wnosząc o przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. Nadto ubezpieczony wyjaśnił, że jego aktualny stan zdrowia nie pozwalał mu w ostatnim czasie podejmować pracy, a tym samym nie ma wymaganych 5 lat składkowych i nieskładkowych w ostatnim 10-leciu przed dniem zgłoszenia wniosku lub przed dniem powstania niezdolności do pracy, zaś od 7 lat znajduje się na utrzymaniu żony. Ubezpieczony potwierdził, że posiada przepracowane 37 lat.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Oddział ZUS wnosił o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony M. L., urodzony (...), złożył w dniu 16 lipca 2014 r. wniosek do pozwanego organu rentowego o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Rozpoznając wniosek ubezpieczonego organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 6 sierpnia 2014 r. ustalił, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 grudnia 2015 r., a jako datę powstania częściowej niezdolności do pracy wskazano 16 marca 2014 r. (k. 23 a.r.).

Na skutek złożonego sprzeciwu od ww. orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS M. L. został przebadany przez Komisję Lekarską ZUS, która rozpoznała u niego następujące schorzenia: stan po endartektomii tt. udowych po stronie lewej z plastyką żylną, stan po amputacji przodostopia lewego z powodu martwicy (15.04.2014 r.), miażdżycę naczyń obwodowych, NT, stan po operacji zaćmy oka lewego w 2004 r., niedowidzenie oka prawego, przykurcz D. I.-V palców obu rąk (k. 12-13 a.l.). Zdaniem Komisji Lekarskiej ZUS, dysfunkcja układów stwierdzona badaniem bezpośrednim oraz wynikami badań zgromadzonymi w dokumentacji medycznej, narusza sprawność organizmu w stopniu niewielkim. Naruszenie sprawności ma charakter przewlekły i powoduje częściową, okresową utratę zdolności do pracy. Wobec powyższego orzeczono, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do 31 grudnia 2015 r., przy czym częściowa niezdolność powstała w dniu 16 marca 2014 r. (k. 28 a.r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy neurologa, chirurga naczyniowego oraz okulisty (specjalisty chorób oczu). Po przebadaniu ubezpieczonego oraz po zaznajomieniu się z dokumentacją medyczną z jego dotychczasowego leczenia biegli rozpoznali u ubezpieczonego następujące schorzenia: miażdżycę tętnic, stan po udrożnieniu tętnicy udowej lewej z plastyką łąką żylną w 2014 r., stan po amputacji przodostopia lewego (2014 r.), niedrożność tętnic goleni, przewlekłe niedokrwienie obu kończyn dolnych, stan po operacji zaćmy z wszczepieniem sztucznej soczewki oka lewego, zmętnienie przedniej torebki po operacji zaćmy oka lewego, zaćmę oka prawego oraz okresowy zespół bólowy kręgosłupa L-S. Biegli uznali opiniowanego za całkowicie niezdolnego do pracy zarobkowej do 31 grudnia 2016 r., jako datę powstania niezdolności wskazując 27 marca 2014 r. W ocenie biegłych lekarzy, dolegliwości zgłaszane przez wnioskodawcę mają charakter przewlekły, utrwalony, wymagają stałego leczenia i stanowią podstawę do orzeczenia całkowitej niezdolności do pracy zawodowej. Za datę powstania niezdolności do pracy przyjęto datę wykonania operacji rekonstrukcji lewej tętnicy udowej (k. 15 a.s.).

Na rozprawie zarówno ubezpieczony, jak i pełnomocnik organu rentowego nie wnosili zastrzeżeń do opinii biegłych, nie zostały również zgłoszone żadne wnioski dowodowe (k. 25 a.s.). Wobec powyższego Sąd uznał, iż organ rentowy zgadza się z opinią sporządzoną w niniejszej sprawie.

Analizując przedmiotową opinię biegłych, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna. Dowód został sporządzony przez biegłych o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego. Biegli szczegółowo opisali schorzenia wnioskodawcy i przekonująco wskazali dlaczego ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, jako datę powstania niezdolności do pracy przyjmując datę wykonania operacji rekonstrukcji lewej tętnicy udowej, tj. 27 marca 2014 r.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 t.j.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który

udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. Stosownie zaś do art. 58 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 58 ust. 2 ww. ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat – jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, przy czym okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Niemniej jednak, jak stanowi art. 58 ust. 4 powołanej ustawy, przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpiezonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Mając na uwadze treść opinii biegłych lekarzy sporządzonej w niniejszej sprawie, Sąd uznał ubezpiezonego M. L. za całkowicie niezdolnego do pracy od dnia 27 marca 2014 r. do 31 grudnia 2016 r. Nie budzi przy tym wątpliwości Sąd, ani też organu rentowego (o czym świadczy uzasadnienie zaskarżonej decyzji), że wnioskodawca udowodnił 37 lat, 3 miesiące i 24 dni okresów składkowych oraz 5 miesięcy i 12 dni okresów nieskładkowych (k. 58 a.r.). Co za tym idzie, w odniesieniu do wnioskodawcy zastosowanie znalazł przepis art. 57 ust. 2 oraz art. 58 ust. 4 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem M. L. udowodnił okres składkowy przekraczający 30 lat oraz został uznany przez biegłych lekarzy za całkowicie niezdolnego do pracy.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od dnia 27 marca 2014 r. do 31 grudnia 2016 r.